

Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nappal a Borbála-nap, a bányászok és kohászok védőszentjének ünnepe előtt engedjék meg, hogy innen is köszöntsem e nagy múltú szakma még aktív és már visszavonult képviselőit és mindazokat, akik őrzik és ápolják e nemes hivatás hagyományait.

Van mire emlékezzünk, és van mit ünnepelnünk, hiszen ez az iparág hosszú évszázadokon át a magyar gazdaság húzóágazatát jelentette nemcsak gazdasági, hanem kulturális értelemben is. Mert valójában a bányászat keretében fejlődött ki a többi iparág többsége is, és a bányászat kebelén belül fejlődött tudománnyá a szorosan vett bányászati szakterületeken kívül a geológia, az ásvány- és kőzettan, a kristálytan, a gépészet és a mechanika, a mérésstan, a kémia, az ipar- és üzemgazdaságtan, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Az, hogy ez a tudományos fejlődés végbemehetett, jelentős részben köszönhető az 1735-ben létrejött Bergschulénak, a későbbi Bányászati és Erdészeti Akadémiának, amely már a XVIII. században is olyan tudásközpontnak számított, melyet Európa-szerte elismertek és felkerestek. Selmechánya azért is válhatott a magyar bányászélet központjává és a XIX. század végi szakmai szerveződések kiindulópontjává, mert az intézménytől elvártakat a lehető legmagasabb szinten tudta teljesíteni.

De a hazai bányászélet szempontjából kiemelkedő jelentőségű az 1892-ben ugyancsak Selmechányán megalapított Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, amely a bányászat és a kohászat érdekében számos javaslattal kereste az egymást követő kormányokat, ráirányítva a figyelmüket a szakma kihívásaira, a bányászélet gondjaira, problémáira. Az egyesület létrejöttének is köszönhető, hogy a bányásztársadalom az azóta eltelt több mint száz év, azaz egy évszázad alatt is képes volt megőrizni hagyományait, annak ellenére, hogy a trianoni diktátum következtében sajnos hazánk bányászati jellegét egyik napról a másikra elveszítette.

A második világháborút követően hiába tűzte ki célul a kommunista vezetés, hogy a vas és az acél országává válunk, egy átmeneti fejlődést követően az 1980-as évek közepére, végére a bányaiipar már az összeomlás szélén állt. Ebben az embert próbáló időszakban különösen fontos volt, hogy a bányásztársadalom érdekei, értékei, hagyományai, szellemi tudása megmaradjon. Az 1992-ben megalakult Magyar Bányászati Szövetség nemcsak a hagyományok túlélését segítette, hanem szakmai tudásával hozzájárult a bányászati kutatások új feltételeinek kialakításához és a termálprogramok beindításához is.

A munkahelyek részbeni megóvása érdekében 1993-ban a hazai bányászat továbbélésének biztosítására létrejött a bányászat és a villamosipar, pontosabban: a bányák és erőművek integrációja, mely jó tíz évre biztosította a bányaiipar továbbélését, a munkahelyek megőrzését.

(De ugyanezt a célt szolgálta a Szent Borbála-érem kitüntetés megalapítása...)
MM/Jakab-Tordai-Gelencsér/(Latorcai J.)/pa

De ugyanezt a célt szolgálta a Szent Borbála-érem kitüntetés megalapítása és a társadalommal való elfogadtatása is. Hittük és vallottuk, hogy a bányászatra az új tulajdoni, technikai és technológiai feltételek között is szükség lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök Úr! Ahogy azt már a bányászatról szóló törvény módosításának vitája során vezérszónoki felszólalásomban is említettem, a bányászok nemcsak a föld mélyén, hanem szabadidejükben is képesek voltak összefogni, önszegélyező együletet létrehozni, kórházat építeni beteg és elaggott bányászai számára, odafigyelni a kultúra ápolására, a hagyományok átadására.

Képesek voltak művelődési házakat emelni, maradandót alkotni, dalokat, nótákat írni, amelyeket ma is töretlen kedvvel játszanak a bányászzenekarok.

A bányászszolidaritás és a hagyományok ma is élnek, annak ellenére, hogy hazánkban a legtöbb helyen sajnos már felhagytak a termeléssel. A gazdag bányásztörténelmi tradícióinkat, gyökereinket kötelességünk ápolnunk és átvinni a jövőbe, abba a jövőbe, ahol az energia, különösen pedig az energiafüggetlenség egyre inkább felértékelődik, ahol reményeink szerint új távlatok nyílnak a hazai bányásztársadalom számára is. Ebben bízva és ennek hitet adva kívánok a holnapi ünnepi nap alkalmából bányásköszöntéssel: jó szerencsét!